

BÀI THƯỜNG KHÓ
ĐỨC GIÊSU KITÔ
THEO THÁNH GIOAN

PASSIO

Gm. Phaolô Nguyễn Văn Hoà

WWW.DIEUCA.NET

Bài Thương Khó Đức Giêsu Kitô theo thánh Gioan

Đoạn 18-19

Chú ý:

1. Bộ hát Thương khó này, phần âm nhạc soạn theo cung PASSIO.
Người hát cần hát rõ chữ, nhất là những chữ có dấu hỏi, ngã, nặng,
vì nốt nhạc chỉ có tính cách hướng dẫn.

2. Bộ hát gồm những vai:

CGS: Chúa Giêsu

SG: Sử gia

TN: Thế nhân

CD: Cộng đoàn

Ga 18,1-19,42

Thứ Sáu Tuần Thánh

Nhạc soạn theo cung Passio

Biên soạn: Gm. Phaolô Nguyễn Văn Hoà

SG: Sự thương khó Đức Giê - su Ki - tô Chúa chúng ta theo thánh Gio - an.

Khi ấy Chúa Giê - su cùng các môn đệ sang bên kia suối Cé - ron,

ở đây có một khu vườn, Người vào đó với các môn đệ.

Giu - đa tên phản bội đã biết rõ nơi ấy, vì Chúa Giê - su

thường đưa các môn đệ tới đó hội họp. Vậy Giu - đa dẫn đội binh

và lính gác do các thượng tế và biệt phái cấp cho, chúng đến đây

mang theo đèn đuốc và võ khí. Chúa Giê - su đã biết trước mọi việc

sẽ xảy đến. Người tiến ra và hỏi chúng rằng: **CGS:** Các người tìm ai?

SG: Chúng thưa rằng: **CD:** Tìm Giê-su Na-za-reth. **SG:** Người bảo chúng rằng:

CGS: Chính là Ta đây. **SG:** Giu-đa, tên phản bội cũng đứng đấy với chúng.

Người vừa nói: Chính là Ta đây, thì chúng lùi lại và ngã xuống đất.

Người lại hỏi chúng một lần nữa rằng: **CGS:** Các người tìm ai?

SG: Chúng thưa rằng: **CD:** Tìm Giê-su Na-za-reth. **SG:** Người liền đáp

lại rằng: **CGS:** Ta đã bảo các người rằng: Chính là Ta đây.

Vậy nếu các người tìm Ta, thì hãy để những người này đi.

SG: Như thế là trọn lời đã nói: trong những kẻ Cha đã ủy cho Con,

Con không làm mất người nào. Bấy giờ Si-mon Phê-rô sẵn thanh gươm

liền rút ra đánh tên đầy tớ vị Thượng tế, và chém đứt một bên tai phải.

Đây tớ ấy tên là Man - cô. Nhưng Chúa Giê - su bảo Phê - rô rằng:
CGS: Hãy xỏ gươm vào vỏ Ta không muốn chén Cha Ta đã ban cho
 Ta sao? **SG:** Bấy giờ đội binh, viên quan chức và lính gác của
 người Do Thái bắt trói Người. Và trước hết điệu Người đến nhà An - na,
 vì ông này là nhạc phụ ông Cai - pha, làm Thượng tế năm ấy.
 Chính Cai - pha đã giúp ý kiến này cho người Do Thái: Một người
 chết cho cả dân được nhờ. Nhưng Si - mon Phê - rô và môn đệ khác
 vẫn theo Chúa Giê - su, môn đệ này quen biết vị Thượng tế nên cùng với
 Chúa Giê - su vào trong sân vị Thượng tế, còn Phê - rô thì ở lại gần cửa.
 Môn đệ khác vì quen biết vị Thượng tế nên ra nói với đứa giữ cửa,
 và dẫn Phê - rô vào. Đứa tớ gái giữ cửa liền bảo Phê - rô rằng:

TN: Chính ông, ông có phải là môn đệ người này không? **SG:** Phê - rô

đáp rằng: **TN:** Không phải đâu. **SG:** Bọn đầy tớ và lính gác đã nhóm

một đồng lửa, họ đứng đấy mà sưởi, vì trời lạnh. Phê - rô cũng ở

đấy sưởi với họ. Vị Thượng tế hỏi Chúa Giê - su về các môn đệ

và giáo lý của Người. Người đáp lại rằng: **CGS:** Tôi đã giảng công khai

cho mọi người, Tôi đã luôn luôn giảng trong các hội quán và đền thờ,

nơi mọi người Do Thái họp nhau. Tôi không nói gì bí mật cả sao lại

hỏi tôi? Hãy hỏi những kẻ nghe tôi nói, họ biết tôi nói những gì.

SG: Nghe nói thế, một tên lính gác đứng ở đó và Người một cái, nói rằng:

TN: Người dám trả lời vị Thượng tế như vậy sao? **SG:** Người liền đáp lại rằng:

CGS: Nếu tôi nói sai thì hãy tỏ ra sai ở chỗ nào, nếu tôi nói phải,

thì sao lại đánh tôi? **SG:** Bây giờ An - na để Người bị trói mà dẫn tới

Thượng tế Cai - pha. Phê - rô vẫn ở đấy suôi. Có người hỏi Phê - rô rằng:

TN: Cả ông nữa có phải ông cũng là môn đệ Giê - su? **SG:** Phê - rô chối rằng:

TN: Không phải đâu. **SG:** Một tên đầy tớ vị Thượng tế, có họ với người

đầy tớ bị Phê - rô chém đứt tai, bảo Phê - rô rằng: **TN:** Tôi đã chẳng thấy

ông ở trong vườn với ông ấy sao? **SG:** Một lần nữa Phê - rô lại chối,

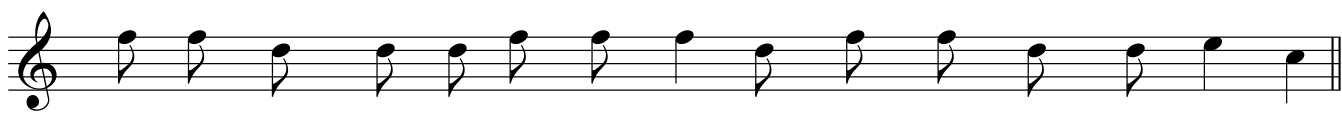
và tức thì gà liền gáy. Bây giờ họ điệu Người từ nhà Cai - pha đến

công đường. Trời đã sáng, người Do Thái không vào công đường vì

sợ nhơ bẩn, và không thể ăn mừng lễ Vượt Qua được.

Vậy Phi - la - tô phải ra ngoài đón họ và hỏi rằng:

TN: Các người tố cáo người này về tội chi? **SG:** Chúng đáp lại rằng:

CD: Nếu nó chẳng phải là tên gian phi, thì chúng tôi chẳng nộp cho Ngài.

SG: Phi - la - tô bảo chúng rằng: **TN:** Các người hãy đem đi mà xử theo

hiến pháp của các người. **SG:** Dân Do Thái đáp lại rằng: **CD:** Chúng tôi không có

phép lên án xử tử ai. **SG:** Như thế là ứng nghiệm lời Chúa Giê-su đã nói,

Người sẽ phải chết cách nào. Phi - la - tô liền vào trong công đường, gọi

Chúa Giê-su và hỏi Người rằng: **TN:** Ông có phải là Vua dân Do Thái không?

SG: Chúa Giê-su đáp rằng: **CGS:** Tự ý quan nói điều ấy hay là quan đã

nghe ai nói về tôi. **SG:** Phi - la - tô trả lời rằng: **TN:** Tôi có phải là người

Do Thái đâu. Nhưng người trong nước ông và các vị Thượng tế đã nộp

ông cho tôi, ông đã làm chi? **SG:** Chúa Giê-su đáp rằng:

CGS: Nước tôi chẳng thuộc về thế gian này, giá như Nước Tôi thuộc về thế gian này,

thì quân đội của tôi đã chiến đấu để tôi thoát khỏi tay người Do Thái.

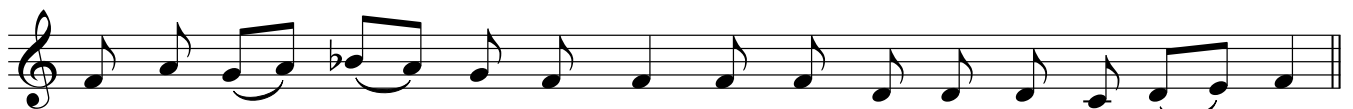
Nhưng không, Nước Tôi không thuộc về thế gian này. **SG:** Bây giờ

Phi-la - tô hỏi Người rằng: **TN:** Ông là Vua sao? **SG:** Chúa Giê su đáp lại rằng:

CGS: Phải, Tôi là Vua, vì thế Tôi đã sinh ra, và đã xuống thế gian

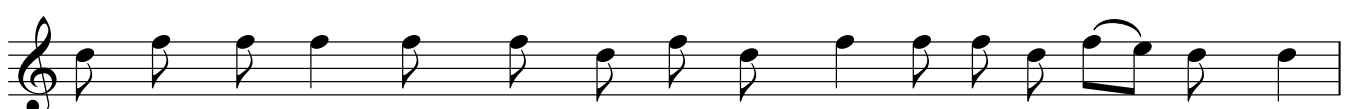
là để làm chứng cho sự thật, ai hăm mộ sự thật thì nghe Tôi.

SG: Phi-la-tô lại hỏi rằng: **TN:** Sự thật là chi? **SG:** Nói thế rồi, Phi-la-tô

lại ra bảo dân Do Thái rằng: **TN:** Ta không thấy người này có điều

gì đáng lên án, nhưng trong dịp lễ Vượt Qua, vẫn có lệ tha một người.

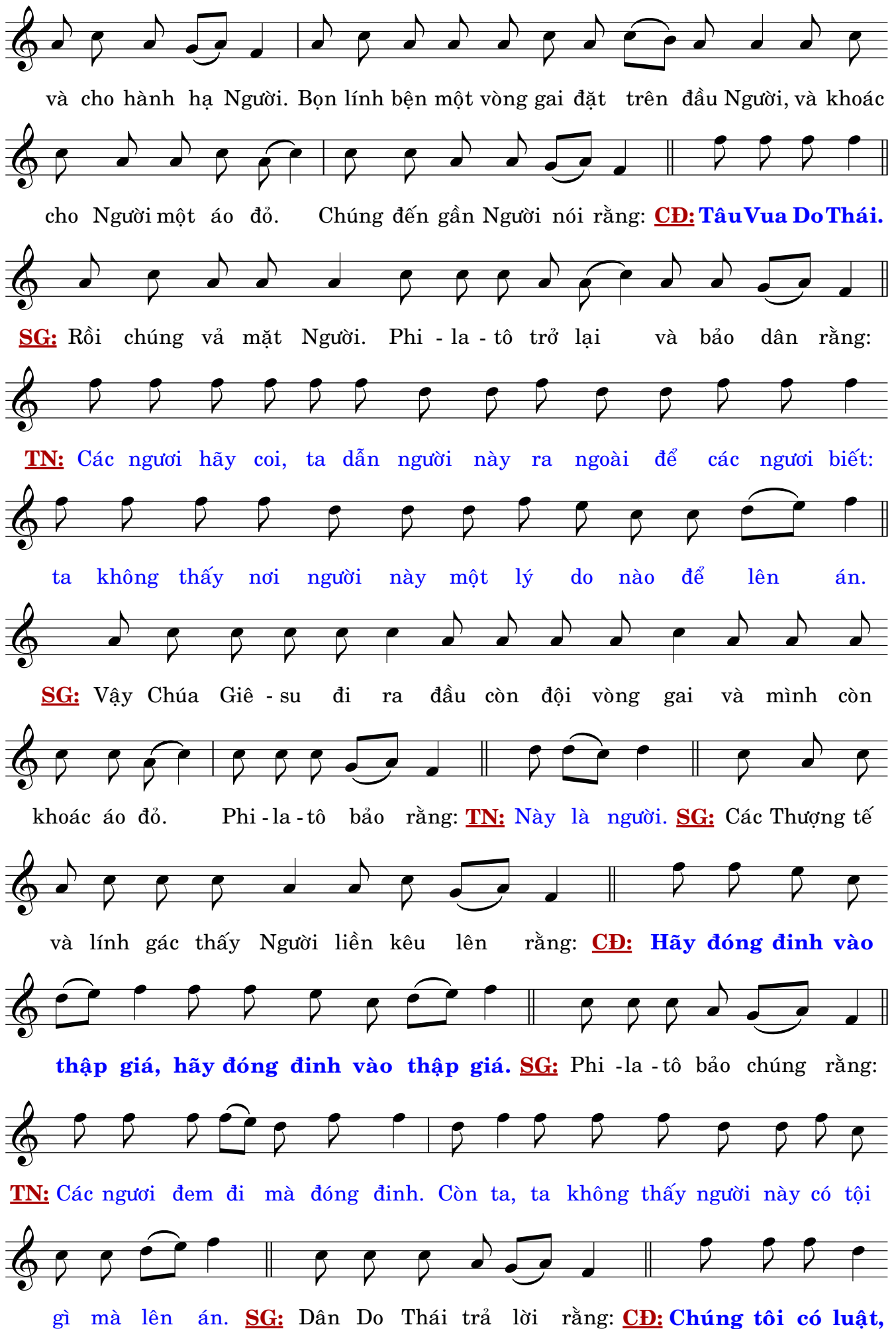
Vậy các người có muốn ta tha Vua dân Do Thái cho các người không?

SG: Bây giờ chúng kêu lên rằng: **TN:** Không, nhưng xin tha Ba - ra - ba.

SG: Ba - ra - ba là một tên trộm cướp. Phi-la-tô lại truyền điệu Chúa Giê-su đến

và cho hành hạ Người. Bọn lính bện một vòng gai đặt trên đầu Người, và khoác
 cho Người một áo đỏ. Chúng đến gần Người nói rằng: **CD: Tâu Vua Do Thái.**
SG: Rồi chúng vả mặt Người. Phi - la - tô trở lại và bảo dân rằng:
TN: Các người hãy coi, ta dẫn người này ra ngoài để các người biết:
 ta không thấy nơi người này một lý do nào để lên án.
SG: Vậy Chúa Giê - su đi ra đầu còn đội vòng gai và mình còn
 khoác áo đỏ. Phi - la - tô bảo rằng: **TN:** Đây là người. **SG:** Các Thượng tế
 và lính gác thấy Người liền kêu lên rằng: **CD: Hãy đóng đinh vào**
thập giá, hãy đóng đinh vào thập giá. SG: Phi - la - tô bảo chúng rằng:
TN: Các người đem đi mà đóng đinh. Còn ta, ta không thấy người này có tội
 gì mà lên án. **SG:** Dân Do Thái trả lời rằng: **CD: Chúng tôi có luật,**

và cứ theo luật ấy thì nó phải chết, vì nó đã tự xưng là

Con Thiên Chúa. SG: Nghe vậy, Phi-la - tô càng thêm sợ hãi. Ông lại

vào công đường hỏi Chúa Giê - su rằng: **TN:** Quê ông ở đâu?

SG: Nhưng Chúa Giê-su không đáp lại lời nào. Bấy giờ Phi-la-tô bảo Người rằng:

TN: Ông không trả lời cho tôi hay sao? Ông không biết tôi có quyền tha, và

cũng có quyền đóng đinh ông trên thập giá. **SG:** Chúa Giê - su đáp rằng:

CGS: Nếu từ trên chẳng ban cho ông, thì ông chẳng có quyền gì đối với

Tôi, vì thế kẻ nộp Tôi cho ông thì nặng tội hơn ông. **SG:** Từ đó Phi -

la - tô tìm cách để tha Chúa Giê - su, nhưng dân Do Thái lại kêu lên rằng:

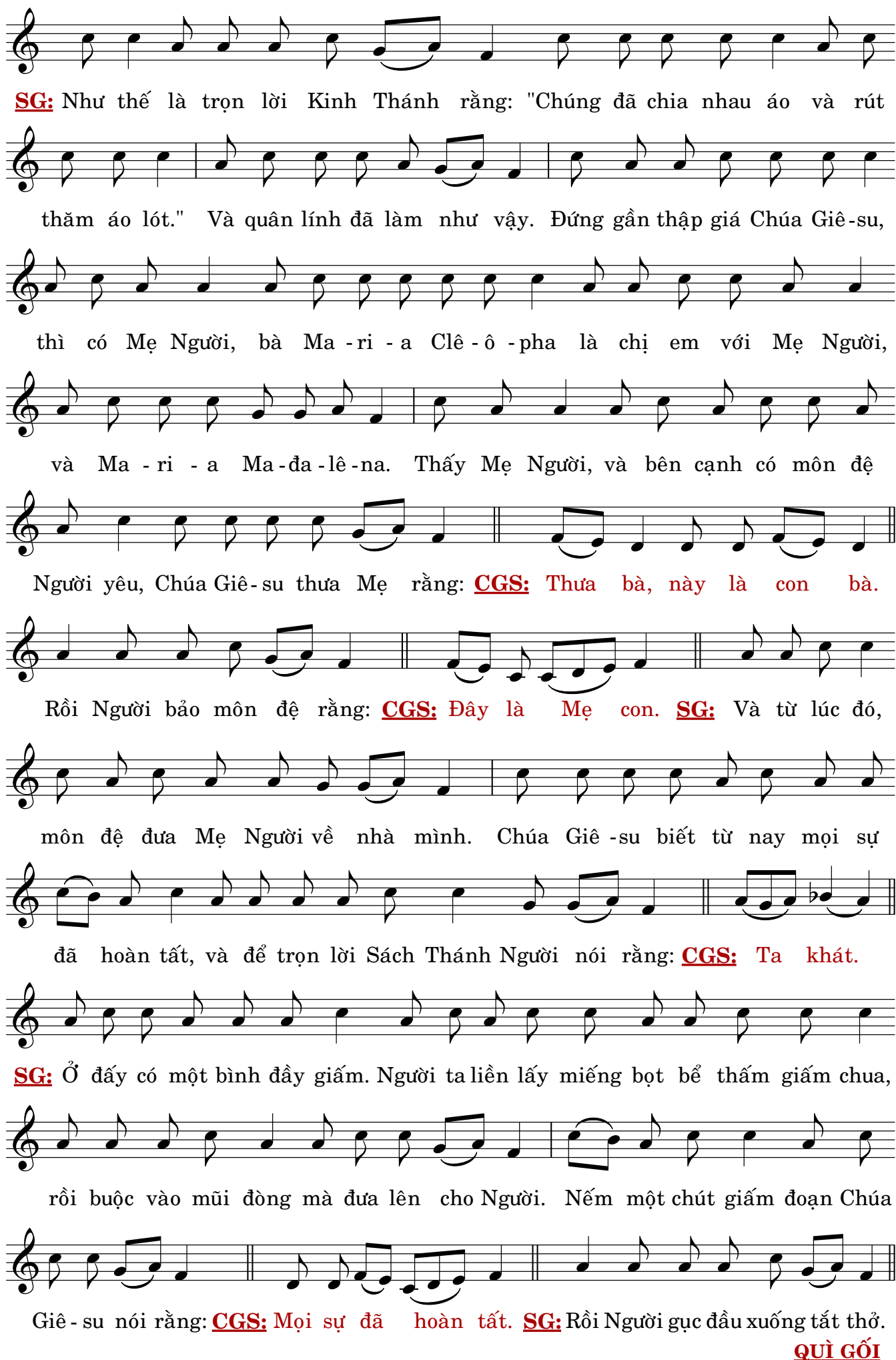
CD: Nếu ông tha nó thì ông không phải là kẻ nghĩa thiết của

Hoàng đế. Ai tự xưng là vua, tức là kẻ thù của vua.

SG: Nghe lời ấy, Phi - la - tô truyền đưa Chúa Giê - su ra ngoài,
ông ngồi trên toà cao gọi là Li - thos - tro - tos, tiếng Do Thái gọi là
Gab - ba - ta. Hôm đó là ngày áp lễ Vượt Qua, vào khoảng mười hai
giờ trưa, Phi - la - tô bảo dân Do Thái rằng: **TN:** Đây là vua các người.
SG: Chúng đáp lại rằng: **CD:** Dem đi, đem đi, đóng đinh nó vào thập giá.
SG: Phi la - tô trả lời rằng: **TN:** Giết vua các người sao? **SG:** Các Thượng tế đáp
lại rằng: **CD:** Chúng tôi chỉ có một hoàng đế là Cê - sa - rê.
SG: Rồi Phi - la - tô trao Người cho chúng đem đi đóng đinh. Chúng điệu Người
đi. Người phải vác lấy thập giá tiến về một nơi gọi là Núi Sọ,
tiếng Do Thái gọi là Gol - go - tha. Ở đó, chúng đóng đinh Người trên
thập giá cùng với hai người khác, mỗi người một bên, Chúa Giê - su ở giữa.

Phi - la - tô thảo một bản án, và truyền đóng trên thập giá, bản
 án ấy ghi rằng: Giê - su Na - za - reth, Vua dân Do Thái. Có nhiều
 người Do Thái đọc bản án ấy, vì nơi Chúa Giê - su bị đóng đinh
 ở gần thành, bản án ấy lại được viết bằng tiếng Hy - bá, tiếng La - tinh,
 và tiếng Hy - lạp. Vậy các Thượng tế Do Thái đến thưa Phi - la - tô rằng:
CD: Xin đừng viết: Vua dân Do Thái, nhưng nên viết: người này
 đã xưng mình là Vua Do Thái. **SG:** Phi - la - tô đáp lại rằng:
TN: Điều ta đã viết là viết. **SG:** Đóng đinh Chúa Giê - su rồi chúng lấy áo
 Người chia làm bốn phần, mỗi người một phần. Chúng lấy cả áo lót nhưng áo
 lót không có đường may, và là tấm nguyên từ trên xuống dưới. Chúng liền bảo
 nhau rằng: **CD:** Đừng xé ra, nhưng đem rút thăm xem ai được.

SG: Như thế là trọn lời Kinh Thánh rằng: "Chúng đã chia nhau áo và rút
thăm áo lót." Và quân lính đã làm như vậy. Đứng gần thập giá Chúa Giê-su,
thì có Mẹ Người, bà Ma - ri - a Clê - ô - pha là chị em với Mẹ Người,
và Ma - ri - a Ma-đa-lê-na. Thấy Mẹ Người, và bên cạnh có môn đệ
Người yêu, Chúa Giê-su thưa Mẹ rằng: **CGS:** Thưa bà, này là con bà.
Rồi Người bảo môn đệ rằng: **CGS:** Đây là Mẹ con. **SG:** Và từ lúc đó,
môn đệ đưa Mẹ Người về nhà mình. Chúa Giê-su biết từ nay mọi sự
đã hoàn tất, và để trọn lời Sách Thánh Người nói rằng: **CGS:** Ta khát.
SG: Ở đấy có một bình đầy giấm. Người ta liền lấy miếng bọt biển thấm giấm chua,
rồi buộc vào mũi dùi mà đưa lên cho Người. Ném một chút giấm đoạn Chúa
Giê-su nói rằng: **CGS:** Mọi sự đã hoàn tất. **SG:** Rồi Người gục đầu xuống tắt thở.
QUÌ GỒI

SG: Là ngày áp lễ và không muốn để xác trên thập giá ngày

Sa - bát, vì là ngày đại lễ người Do Thái xin Phi - la - tô cho

đánh đập ống chân những người bị tử hình, và tháo xác xuống.

Bọn lính liền đến đánh đập ống chân người thứ nhất, rồi người thứ hai,

cả hai bị đóng đinh với Người. Đến gần Chúa Giê - su thấy

Người đã chết chúng không đánh đập ống chân Người nữa, nhưng có một

tên lính lấy ngọn mác mà đâm vào cạnh sườn, tức thì nước và máu

chảy ra. Kẻ đã xem thấy việc này đã làm chứng, và chứng của người

thì thật, và người ấy biết rằng mình đã nói thật để anh em cùng tin.

Mọi việc đó xảy ra để trọn lời Kinh Thánh rằng: Người ta chẳng đánh

đập cái xương nào của Người, và lời này rằng: chúng nhìn xem Người chúng

đã đâm. Kế đó, Giu-se A - ri - ma - thi - a, một môn đệ của Chúa Giê-su
nhưng là môn đệ trong bóng tối vì sợ người Do Thái, đến xin Phi-la - tô
cho tháo xác Chúa Giê - su xuống. Phi - la - tô cho phép, ông liền
đến và cắt xác Người. Ni - cô - đê - mô cũng đến, ông này trước kia đã
đến gặp Chúa Giê-su ban đêm. Ông mang một bình trộn dầu và thuốc thơm
độ trăm cân. Họ hạ xác Chúa Giê - su xuống, xức thuốc thơm và liệm
trong khăn theo cách thức người Do Thái thường làm. Ở chỗ Chúa Giê-su
bị đóng đinh có một thửa vườn, và trong vườn ấy có một ngôi
mộ còn mới, chưa chôn cất người nào. Vì là ngày dọn lễ của người Do
Thái, và vì ngôi mộ ấy rất gần, nên họ an táng Người ở đó.